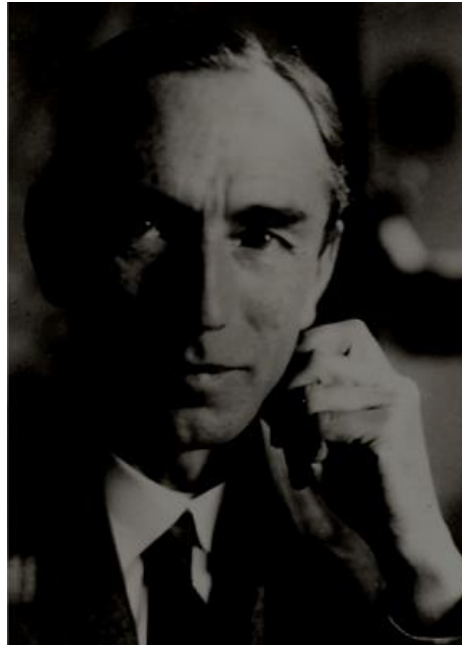

BOLEMAN GÉZA

1876. szeptember 15-én született Selmecebányán Boleman Géza gépészmérnök, műegyetemi tanár, a soproni Bányászati és Erdészeti Főiskola rektora.

Középiskolai tanulmányait Selmecebányán, Brassóban és Budapesten végezte. 1894-ben, érettségi után Budapestre ment tanulni és a Királyi József Műegyetem gépészmérnöki szakosztályának hallgatója lett. 1908 nyarán szerezte meg diplomáját. Kiválóan beszélt a német, angol és a francia nyelvet. A Ganz-gyár villamos osztályán kapott mérnöki állást. Volt alkalma együtt dolgozni Bláthy Ottó Titusszal, Hoór-Tempis Mórral, Pöschl Imrével és az ő vezetésükkel beletanult az elektrotechnika gyakorlatába is. A viihyei Kachelmann Károly és Fia gépgyárba szegődött, ahol gyorsan járó álló kompaund-tandem gőzgépet szerkesztett. Később Bánki Donát kérésére visszatért Budapestre, elfogadta a műegyetem gépszerkezettani tanszékének tanársegédi állását. 1899. szeptember 1-jétől két évig dolgozott itt és egyidejűleg a Fegyver és Gépgyár Dieselmotor osztályának szerkesztő mérnökeként is tevékenykedett. 60 lóerős dieselmotort szerkesztett, tevékenyen részt vett az akkor még újdonságnak számító Dieselmotor diadalútjára indulásának kezdő fázisában. 1900-ban visszatért szülővárosába, ahol a Bányászati és Erdészeti Akadémián kezdetben a matematikai tanszék adjunktusaként, majd a mechanikai-bányagéptani tanszék vezetőjeként dolgozott. Végül a fizika- és elektrotechnikai tanszék élére állt. 1918-tól az Akadémia a Műszaki Egyetem karaként működött tovább Sopronban. Boleman Géza professzort kétszer is megválasztották a soproni egyetem rektorává. Miután véglegesen Sopron lett a főiskola székhelye, megindult a főiskola fejlesztése is. Boleman Géza 1921. február 21-én javasolta, hogy a Pénzügy- és Földművelésügyi Minisztérium érje el a kormánynál a Honvéd Főreáliskola épületének átengedését az egyetem számára. 1917-ben jelent meg fő műve, az Elektrotechnika, mely elnyerte a Magyar

Mérnök és Építész Egylet nagy aranyérmét. A mű 640 oldal terjedelmű és 599 ábrát tartalmaz. Élete során számos kitüntetésben részesült. 1928-ban elnyerte a Zipernovszky Károly Jubileumi Emlékérmét, 1935-ben a francia Becsületrend tiszti keresztjével jutalmazták, 1952-ben kandidátusi címet szerzett és 1956-ban Munka Érdemrenddel tüntették ki. A Magyar Elektrotechnikai Egyesület tiszteletbeli elnökévé választották 1959-ben. Ennyi kitüntetés után mégis tanítványai hálás szeretetére volt a legbüszkébb.

Haláláig Sopronban élt, a Lőverek alján. Itt talált rá hazájára, szülőföldjére.

Boleman Géza 1961. december 20-án hunyt el, sírja a Szent Mihály temetőben található.

Irodalom:

Sarkadi Sándor (szerk.): Aranykönyv 2002. Sopron: Quint Reklámügynökség, 2001. 92. p.

Ifj. Sarkady Sándor: Boleman Géza (1876-1961) élete és munkássága. Sopron: Nyugat-magyarországi Egyetem Kiadó, 2014. p. 4-6.

Gyulay Zoltán: Boleman Géza (1876–1961) In: Soproni szemle, 16. évf. 3. sz. (1962) p. 285-287.

Hiller István: Sopron harca a hajdani selmecebányai főiskola idetelepítéséért 1919-ben In: Soproni szemle, 23. évf. 2. sz. (1969) p. 97-106.

Faller Jenő: Boleman Géza (1876-1961) In: Kohászati lapok, 95. évf. 4. sz. (1962) p. 167-168.